

ПРИЈАТЕЉСТВО КРОЗ СПОРТ

Снимко Владислава КРСТИЋ

Могу слободно рећи да смо имали веома успешан наступ. Резултати који су постигнути на самим такмичењима били су знатно бољи него они који су остварени током припремног периода. Да би се дошло и до медаља, неопходно је системски и доследно развијати спорт у Војсци и друштву уопште, истиче шеф делегације Војске Србије на Четвртим светским војним играма, пуковник мр Митја Гргић, после повратка са тог великог такмичења.

И за сто две заставе земаља учесника игара које су продефиловале стадионом Гачибовли у индијском граду Хајдерабаду, почело је у својим националним униформама више од пет хиљада војних спортиста и спортских радника, преносећи поруку мира целом свету.

Надметање војника у четрнаест спортова мамило је погледе светских медија недељу дана, од 14. до 21. октобра. Имајући у виду да је то предолимпијско такмичење, где многи остварују норму за наступ у Пекингу наредне године, али и да је било много такмичара освајача медаља на светским првенствима, посебно у атлетици, суду, стрељаштву и падобранству, војне светске игре с правом заузимају место престижног спортског догађаја ове године. Подсећамо, сваку четврту олимпијску медаљу освојио је неки војник?

Најбројније су биле спортске делегације Кине и Немачке. Са више од две стотине учесника, били су бројнији од домаћина Индије, која је имала 196 спортиста. Наша тридесеточлана делегација наступила је у пет спортова – падобранству, стрељаштву, суду, војном пентатлону и атлетици.

У име организатора такмичарима и публици се на отварању обрати председник Светске војне спортске делегације CISM, италијански бригадни генерал др Ђани Гола.

– Први пут у историји војних светских игара успели смо да окупимо више од 100 земаља целог света овде у Индији. Индија је земља различитих култура и религија, са високим рејтингом промоције толеранције и мира. И ми смо сада овде као један тим у оквиру „Пријатељства кроз спорт“ – истакао је генерал Гола на церемонији отварања.

Од наших спортиста највише пажње привукао је наступ Падобранске екипе „Небеске видре“. Они су се такмичили у мушкој конкуренцији, у дисциплинама скок на циљ и релатив формације, а оба ре-

зултата су збрајана за коначан пласман. У женској конкуренцији, у дисциплини скок на циљ нашу земљу је представљала старији водник прве класе Радмила Ђурић, такође члан „Небеских видри“. Због пехова који су је од самог старта пратили, она је са правом понела епитет најборбенијег такмичара. Наиме, већ после слетања на аеродром у Хајдерабаду, установила је да јој је током двадесетчетворочасовног путовања и преседања у три авиона нестала торба са падобраном и комплетним стварима. Торба са опремом је пронађена тек осмог дана након доласка, а до тада је морала да скаче са позајмљеним падобраном и опремом. Уједно је добила блажу прехладу – скакала је под температуром. Све то није је спречило да се бори до краја, чак је и искористила право поновљеног скока да поништи веома солидан резултат да би у поновљеном скоку скочила још боље.

Многе очи на Четвртим светским војним играма у Индији биле су упрте у такмичаре војног пентатлона, очигледно најтежег и најнапорнијег такмичења. Војни пентатлон је засигурно био главна атракција на том најмасовнијем спортском догађају ове године у свету, а одржан је у Артиљеријском центру у Глоконди, предграђу Хајдерабада. Та верзија пентатлона се доста разликује од нормалне верзије тог спорта и, према тврдњама организатора, знатно је тежа и напорнија дисциплина.

РЕКОРДЕРИ

Иако су се вратили без медаља, наступ наших такмичара је био изнад очекивања. Наиме, капетан Александар Крачковић је наступао у атлетици, а резултатима од 11,50 секунди на 100 метара и 6,58 метара у скоку удаљ постигао је своја два лична рекорда и уједно поставио два нова армијска рекорда. Нажалост, недовољно за пласман у финале.

И стрелац капетан прве класе Раде Ковачевић је на ватреној линији у дисциплини прецизна паљба пиштољем 7,65 мм за појединачни пласман остварио резултат од 574 круга, што је нови армијски рекорд, а само два круга мање од нашег националног рекорда. Са тим резултатом заузео је 29 место на свету.

Војни пентатлон је трајао пет дана, а за то време су најспособнији војници морали да покажу шта могу у пет различитих дисциплина, које захтевају не само физичку спремност већ и врхунску борбену вештину, менталну издржљивост и снагу. Такмичари на војном пентатлону требало је да савладају стазу са препрекама, да препливају базен са препрекама, затим да гађају пушком, бацају бомбу и трче крос по тешко проходном терену.

Најтежа дисциплина јесте савладавање стазе са препрекама. На дужини од петсто метара смештено је двадесет веома тешких војних препрека. Све препреке су осмишљене тако да тестирају војникову издржљивост. Треба савладати висок зид, затим вертикалне мердевине од ужади, хоризонталне препреке од балвана и многе друге.

Посебну пажњу пени гађање пушком у мету са двеста метара даљине у ограниченим борбеним условима. Гађање се изводи у две категорије – у прецизном и брзом гађању. У дисциплини пре-

цизне ватре војник има десет минута да испали десет метака, а у дисциплини брзе паљбе само један минут за десет хитаца. Пушка са којом се гађа дизајнирана је наменски за ту дисциплину, а наш такмичар поручник Дубравко Марић је наступио са пушком и муницијом коју му је позајмио такмичар из Словеније.

На следећој дисциплини такмичари су морали да се оријентишу и савладају стазу дугу осам километара по брдовитом и шумовитом терену. И у тој дисциплини је дошао до изражаја мото игара – „пријатељство кроз спорт“. Наиме, хрватски такмичар је добио грч у ноzi, а наш поручник Марић га је први сустигао, помогао му и заједно су наставили трку до циља.

Бацање бомбе изведено је у две категорије – бацање три бомбе удаљ, при чему се рачуна најбољи резултат, и бацање пет бомби у циљеве распоређене на даљинима од 20 до 35 метара. Нимало лакше није било ни пливање у базену са препрекама, где је на дужини од педесет метара такмичар морао да савлада више препрека, неке чак и рођењем.

За учешће у тој спортској дисциплини такмичари су морали да остваре квалификациону норму, тако да се на старту појавило скоро двеста спортиста из 31 земље, укључујући и Србију. Наслов шампиона са претходних Светских војних игара бранила је и одбранила Кина.

И наши атлетичари су имали изузетно јаку конкуренцију. Према подацима добијеним од организатора, скоро 60 посто атлетичара који су наступили у Хајдерабаду недавно је учествовало и на Светском првенству у атлетици у Осаки, где су се многи окитили медаљама.

Ништа лакше није били ни нашим стрелцима и људистима, који су морали да изађу на „црту“ најбољим светским такмичарима у тим дисциплинама. И наши стрелци су, такође, наступали са пиштољима које су позајмили од Стрељачких клубова „Партизан“ и „Полицајац“, док су спортску муницију добили од „Првог Партизана“ из Ужича.

– Што се наше делегације тиче, могу слободно рећи да смо имали веома успешан наступ – истиче шеф делегације Војске Србије на

ВЕЛИКЕ МЕРЕ БЕЗБЕДНОСТИ

У позадини такмичења могле су се приметити изузетно високе мере безбедности. Према писању локалних медија, основне смернице за организацију мера сигурности организатор је добио од безбедносних агенција САД. Посебна пажња је поклоњена припадницима војски савезничких снага које су ангажоване у Ираку.

Четири хеликоптера су непрестано патролирала изнад града, а најмање десет хиљада полицајаца, укључујући и полицију Хајдерабада, бринуло се о безбедности такмичења. Уједно је и Национална безбедносна гарда обезбеђивала комплетну територију на којој су смештени и где се такмиче спортисти, а мере безбедности су посебно појачане за време церемонија отварања и затварања такмичења. Све те снаге су биле само подршка значајним безбедносним снагама које је дала војска Индије као домаћин целог такмичења.

Четвртим светским војним играма пуковник мр Митја Гргић.

– Резултати који су постигнути на самим такмичењима били су много бољи него они који су остварени током припремног периода. Да би се дошло и до медаља, неопходно је системски и доследно развијати спорт у Војсци и држави уопште. За сада су дугорочни планови развоја спорта и подмлађивање кадра били запостављени, а то би требало у будућности да нам буду приоритетне обавезе за наредни олимпијски циклус такмичења. Неоспорно је да имамо квалитетан спортски кадар у Војсци Србије, али наша обавеза је да и даље радимо на његовом проширивању и усавршавању у оквиру Канцеларије за CISM при Министарству одбране, али и у спортском воду Војне академије, а уједно да правовремено нађемо модус да се наши најбољи спортисти појаве на светским војним првенствима у дисциплинама у којима се такмиче – каже пуковник мр Митја Гргић. ■

Влада КРСТИЋ
Снимио Срђан ГРЧИЋ